

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Secvnda, Qva Continentvr Socratis Scolastici
Constantinopolitani lib. 7. Theodoriti Cyrensis episcopi lib. 5

Christopherson, John

[Köln], 1569

De Idolorum delubris vndequa[ue] dirutis. Caput XX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12704

THEODOR. HISTOR.

contumeliose tractet. Consyderet enim quàm iniquo animo tulerit ipse æneam coniugis imaginem contumelia affectam esse, se tamen in imaginem dei contumeliosum esse non dubitare. Ac quantum intersit inter imaginem inanimam & animatam, viam, & rationis compotem, omnibus, qui sunt mente præditi, perspicuum est. Illud præterea secum cogitet, nobis perfacile esse, pro vna ænea imagine, multas fabricari, sed eum non omnino posse facere vel pilū vnum illorum, qui interfecti sunt. Hac audita oratione, viri illi admirabiles eam ad Imperatorem retulerunt: qua cum eius iracūdiæ flamma restincta esset, prominis, quas iactauerat, scripsit literas, quibus se purgaret, iræque causam in illis exposuit. Non oportebat, inquit, si quid à me peccatum esset, coniugem, mulierem summis laudibus meritò decorandam, post mortem tantam contumeliam subire, sed si qui mihi succensusissent, in me furentis animi impetus conuertisse debuerant. Adiunxit etiam se acerbè tulisse, & valde animi discruciatum esse, cum intellexisset quosdam à magistratibus trucidatos fuisse. Ista quidè à me sunt propterea commemorata, quòd tum iniquum putabam, vt libertas loquendi à Macedonio monacho lōgè præstantissimo vsurpata, obliuione deleteretur, tū perutilè illam legem magni Ambrosii suasu conscriptam, omnium oculis subiicere cupiebam,

De Idolorum delubris vndequaq; dirutis.

Caput XX.

HIS confectis rebus, Impetator fidelissimus omne suum studium ad errorem Gentilium euertendū trāstulit, legesque promulgauit, quibus imperatum erat, vt simulachrorū fana diruerentur. Nā Cōstantinus magnus omnib⁹ laudis p̄conijs meritò efferēdus, qui primus imperiū vero dei cultu exornare studebat, vidēs adhuc orbē terrarū cæco errore furentē, tametsi vetuit omnino dēmonib⁹ immolare hostias, non tamen eorum delubra demolitus est, sed mandatū solū dedit, ne quisquam ad ea accederet. Quinetiam istius filij sunt paterna diligenter persecuti vestigia

vestigia. Iulianus autē impietatem renouare, & flammā veteris fraudis iam pridem extinctam de integro accēdere laborauit. At cōtra Iouianus imperio potitus, simulachrorū cultum omnino vetuit. Valētinianus quoque ille magnus, eisdem legibus Europā præclare gubernauit. Caterū Valens sicut alijs omnibus permisit potestātē eam quam vellēt religionem amplectendi, & eos colendi Deos, quos ipsi pro Deis haberent, ita aduersus solos doctrinē apostolicæ propugnatores bellum continenter gessit. Itaq; toto tēpore, quo ille regnabat, ignē in aris accendere, libamenta, & hostias simulachris immolare, celebrare quoque in foro epula, Gentiles non destituerunt: quinetiā mysteriis Bacchā initiati, cū scutis cursitare, dilacerare canes, furere, bacchari, alia denique agere, quæ magistri sui improbitatem satis apertē declarabant. Quæ omnia cum fidelissimus imperator pro certo comperisset, extirpauit radicitus, & sempiterna obliuione obruenda curauit.

*De Marcello Apameorum episcopo & fano Iouis
ab eo deiecto. CAP. XXI.*

ATque ex episcoporum numero Marcellus, vir in rebus omnibus longē præstātissimus, lege, tanquā machinā bellica, omnia delubra vr̄bis, cuius episcopatū ipse ad ministrabat, prorsus expugnauit. Qua in re gerenda fiducia in Deū potius, q̄ multorum hominū manu adiutus est. Atq; hoc loco facinus ī primis memorabile ab eo factū narrabo. Vbi Ioānes, episcopus Apameæ, cuius antē feci mentionē, mortem obierat, in eius locum diuinus Marcellus, vir spiritu, vt apostoli præceptio vult, efferuescēs, substitutus est. Venit fortē Apameam præfectus Oriētis, duobus ducibus eū duobus hominū millibus comitatus. Qui quidē, plebe propter metum sibi à militibus iniectum quiescente, delubrum Iouis, quod amplissimum fuit, & multis ac variis ornamentis illustratum, deturbare aggreditur. Verū cum structuram eius valde solidam & firmē compactam cerne-
ret, existimauit lapidum coagmentationē nullo modo posse dissolui. Nam lapides erant grandissimi, arte inter se iuncti, et ferro præterea ac plumbo colligati.

Rom. 12.

Qua re